Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/721/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t :

1. Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.20.531/2025/7. számú ítélete ellen előterjesztett alkotmányjogi panaszt elutasítja.

2. Az Alkotmánybíróság az egyes kimagasló sporteredmények állami jutalmáról szóló 200/2013. (VI. 13.) Korm. rendelet ellen előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

I .

[1] 1. Az indítványozó magánszemélyek – akik részben sportolók, részben az ő edzőik, illetve nevelőedzőik – jogi képviselő (Dr. Bognár Viktor ügyvéd) útján eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő kérve – elsődlegesen – a Kúria Pfv.I.20.531/2025/7. számú ítélete (a továbbiakban: kúriai ítélet) alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel álláspontjuk szerint az abban foglalt jogértelmezés sérti az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jogukat, valamint kizárja az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog gyakorlását. Az indítványozók másodlagosan az Abtv. 28. §-a alapján az egyes kimagasló sporteredmények állami jutalmáról szóló 200/2013. (VI. 13.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kezdeményezték szintén az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmére hivatkozással.

[2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy az alábbiak szerint összegezhető.

[3] 2.1. A tényállás szerint az indítványozó sportolók – másokkal együtt – a vízi-életmentő sportág válogatott versenyzőiként részt vettek a 2022. július 7. és 17. között megrendezett XI. Világjátékokon. A sportág szakszövetsége [Magyar Élet- és

Vízimentő Szakszövetség (a továbbiakban: szakszövetség)] az elért eredményekre figyelemmel javaslatot terjesztett elő a versenyzők, az edzők és a nevelőedzők jutalmazására. A Nemzeti Versenysport Szövetség (a továbbiakban: sportköztestület) a szakszövetség jutalmazásra vonatkozó javaslatának felülvizsgálata során megállapította, hogy a XI. Világjátékok kvalifikációs versenyein csak két versenyszám esetében állnak fenn kétséget kizáróan a jutalmazási feltételek. A szakszövetség a sportköztestület felhívása nyomán módosítva korábbi jutalmazási javaslatát az indítványozók – és további más, a jelen alkotmánybírósági eljárásban indítványozóként részt nem vevő érintettek (a továbbiakban együtt: felperesek) – vonatkozásában a korábbi jutalmazási javaslatát nem tartotta fenn, az érintett versenyszámok tekintetében jutalmazási javaslatot nem terjesztett elő. A sportköztestület elnöke ezt követően megküldte a Honvédelmi Minisztérium (a továbbiakban: alperes) részére a jutalmazási határozatát, amely alapján a szakszövetség határozatában foglaltakkal egyezően a felperesek tekintetében nem határozott meg jutalmat. A felpereseknek a kereseteikben megjelölt, a XI. Világjátékok versenyszámaiban elért helyezései alapján az alperes nem fizetett jutalmat.

[4] 2.2. A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest az állami jutalom megfizetésére. A felperesek álláspontja szerint a XI. Világjátékokon elért helyezéseik alapján az R. 2. §-ában foglaltak, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:2. § (3) bekezdése alapján jogosultak az állami jutalomra. Ennek alátámasztásaként a Ptk. 6:62. § (1) bekezdésére, 6:137. §-ára és 6:138. §-ára is hivatkoztak. A felperesek értelmezése szerint az alperes és köztük a Ptk. 6:2. § (3) bekezdése alapján kötelmi jogviszony jött létre, mert az R. meghatározta a kötelem személyeit, a szolgáltatás tárgyát és annak mennyiségét is. A felperes sportolók részéről érvként megfogalmazódott az is, hogy a versenyzőknek létrejött a jogosultságuk az állami jutalom kifizetésének követelésére azáltal, hogy teljesítették az R.-ben meghatározott feltételeket.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, mivel arra a megállapításra jutott, hogy az alperes nem mulasztott, amikor – sportköztestületi határozat hiányában – nem vizsgálta a felperesek jutalomra való jogosultságát. Az elsőfokú bíróság azt is kifejtette, hogy az alperes az R. 4. § (7)–(8) bekezdése alapján arra nem kapott felhatalmazást a jogalkotótól, hogy olyan személyt részesítsen jutalomban, aki nem szerepel a sportköztestület határozatában, és arra sem, hogy olyan személyek esetében vizsgálja a jutalmazás feltételeinek fennálltát, akik nem szerepelnek az elé terjesztett határozatokban. Az elsőfokú ítélet hangsúlyozta: az alperes nem jogosult dönteni a sportköztestület és a szakszövetség közötti szakmai vitában, és nem jogosult vizsgálni a szakszövetség javaslatát, mert csak a sportköztestület jogosult vizsgálatot lefolytatni abban a tárgykörben, hogy egy adott világversenyen való részvétel után kik jogosultak jutalomra.

[6] A felperesek fellebbezése nyomán eljárt másodfokú bíróság szerint ugyanakkor az R. értelmében nem a sportköztestület javaslata keletkezteti a versenyző jutalomra való jogosultságát, hanem az csupán kinyilvánítja azt. A versenyzők jutalmazása vonatkozásában nincs szükség, sem lehetőség az állami jutalom való jogosultságot létrehozó diszkrecionális döntés hozatalára. A másodfokú bíróság szerint a szakszövetségi, valamint a sportköztestületi előterjesztések hiányára a teljesítést megakadályozó körülményekként az alperes nem hivatkozhat eredménnyel, mert a Ptk. 6:2. § (3) bekezdése szerint a jogszabályból eredő kötelemre a szerződések szabályait kell alkalmazni; az alperes a kifizetés alóli mentesülését kizárólag a Ptk. kötelmi általános rendelkezései alapján érheti el, amelyekre azonban nem hivatkozott. (Ezzel szemben a másodfokú bíróság az irányadó jogszabályok értelmezésével arra jutott, hogy az edzők, nevelőedzők és sportszakemberek esetében a jutalmazás az alperest vezető miniszter diszkrecionális hatáskörébe tartozik; esetükben nem keletkezik kikényszeríthető kötelezettség a jutalom megfizetésére.) Mindezen körülményekre figyelemmel a jogerős ítélet az alperest állami jutalom megfizetésre kötelezte egyes felperesek vonatkozásában.

[7] 2.3. A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A kúriai ítélet kifejtette: az R. megalkotására a Kormányt a sportról szóló 2004. évi I. törvény (a továbbiakban: Sport tv.) 79. § (1) bekezdés *b)* pont *bj)* alpontja hatalmazta fel. A felhatalmazó rendelkezés szerint: „[…] az 57/A. § szerinti támogatás mértékét, a támogatásban részesíthető személyek körét és feltételeit, valamint a támogatás nyújtásának eljárásrendjét" állapíthatta meg a Kormány. A Sport tv.-ben foglalt felhatalmazó rendelkezés a Kúria értelmezése szerint közjogi jogi norma, ami az R. által közjogi jogokat és kötelezettségeket keletkeztetett a döntési folyamatban résztvevő mindhárom közjogi jogalanynak. „Közjogi jogaik gyakorlása, illetve közjogi kötelezettségeik teljesítése olyan egyoldalú, az állam nevében gyakorolt közjogi cselekvés, amely szükségszerűen más jogalanyok (a jelen ügyben: a felperesek) jogi helyzetét érint(het)i ugyan, de önmagában ez a körülmény sem jogalanyiságuk, sem cselekvéseik közjogi jellegét nem változtatja meg, azokat nem »viszi át« a magánjog területére" (kúriai ítélet, Indokolás [59]). Ebből, valamint a felhatalmazás alapján keletkezett, az R. szabályozási kereteit is körülhatároló szabályozási tárgyból („további támogatási formák meghatározása"), továbbá a támogatás forrásából (állami költségvetés), és a támogatásnak az R.-ben nevesített formájából (állami jutalom) a Kúria azt a következtetést vonta le, hogy a kimagasló sporteredmények állami jutalmának odaítélése közhatalmi jogkörgyakorlás. A kúriai ítélet hangsúlyozta: az R. egyetlen rendelkezése sem szabályoz olyan – mellérendeltséggel és egyenjogúsággal jellemezhető – jogokat és kötelezettségeket, ezáltal jogviszonyt, ami a felperesek és az alperes relációjában megfelelne a polgári jogi (magánjogi) jogviszony kritériumainak. A Kúria mindezek alapján arra jutott, hogy a jogerős ítélet az ügy érdemére kihatóan sérti a Ptk. 6:2. § (3) bekezdését, ezért azt a Kúria – a

felülvizsgálattal érintett részében – hatályon kívül helyezte, és ebben a keretben az érdemben helyes elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[8] 3. A kúriai ítélettel szemben fordultak az indítványozók alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz.

[9] 3.1. Az indítványozók álláspontja szerint a kúriai ítéletben foglalt jogértelmezés az állami jutalommal kapcsolatos igényérvényesítési, jogorvoslati lehetőségüket ellehetetleníti, ami sérti az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jogukat. Az indítványozók hivatkoznak arra, hogy okirati bizonyítékokkal is igazolható módon teljesítették az R.-ben előírt feltételeket, ami megalapozza az állami jutalom kifizetésére irányuló jogosultságukat, és egyúttal tulajdonjogi igényüket, várományukat is. Az indítványozók szerint viszont a Kúria döntésében a kötelmi jogi jogviszony létrejöttének kizárásával az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog vonatkozásában is alaptörvény-ellenességet idézett elő: az állami jutalom odaítélését közhatalmi jogkör gyakorlásaként értelmezve az R. szabályaiból hiányoznak az eljárás minimális garanciái; nincs olyan közigazgatási határozat, amely alakilag és formailag is megtámadható lenne; nincs olyan bírói fórum, amely érdemben elbírálhatná az állami jutalommal kapcsolatos jogvita tárgyát. „A miniszteri döntés keletkezteti a várományból az alanyi jogosultságot a jutalom kifizetésére. (…) [H]a nincs jutalmazásra vonatkozó köztestületi határozat, akkor nem dönt a miniszter a jutalmazásról. Ezen rendeleti kitétel két megállapítást is hordoz. Egyrészt határozat esetében van miniszteri döntés, másrészt határozat hiányában nincs közhatalmi joggyakorlás, és nem tud létrejönni kötelmi jogi jogviszony sem, holott a sportolói váromány már az eredmény elérésével és a feltételek teljesítésével létrejön” (indítvány, 11. oldal). Az indítványozók hangsúlyozzák: a sportoló kötelmi jogi igényérvényesítésének nem lehet akadálya az, hogy határozat hiányában az R.-ben foglaltaknak megfelelő sportolói eredménnyel rendelkező sportoló ne tudjon igényt érvényesíteni és ne legyen ennek fóruma. Az indítvány arra is kitér, hogy a szabályozás olyan értelmezése, amelyben a sportköztestület felterjesztése a döntő tényező a jutalmazásnál, előidézheti azt, hogy *ad absurdum* a jogszabályban rögzített feltételek teljesítésének hiányában is születhetne döntés a jutalom kifizetéséről és a jogszabályban rögzített feltételek teljesítése mellett sem kell döntést hozni a jutalom kifizetéséről, ez pedig megalapozhatja az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének sérelmét is.

[10] 3.2. Az indítványozók másodlagosan – arra az esetre, ha az Alkotmánybíróság a kúriai ítéletet az Alaptörvénnyel összhangban lévőnek találná – az Abtv. 28. §-a alapján maga az R. alaptörvény-ellenességének megállapítását és annak megsemmisítését kérik, mivel az az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését sértően kizárja a panasztételi és perelhetőségi jogosultságot, illetve a jogorvoslat lehetőségét kizárja az eredményt

elért sportolói csoport vonatkozásában. Az indítvány arra is utal, hogy az R. 4. § -a nem kezeli azt a helyzetet, hogy maga a miniszteri döntés közigazgatási határozat meghozatalához kötötten keletkezzék, és így megtámadható legyen, erre az eshetőségre nem tartalmaz iránymutatást, így ebben az esetben maga az R. mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenes helyzet fennállását eredményezi.

II.

[11] 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

„XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez, valamint a készpénzzel történő fizetéshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár."

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja."

„XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."

[12] 2. Az R. indítvány szempontjából releváns – a kúriai ítélet meghozatalakor (2025. november 11-én) hatályos – rendelkezései:

„2. § (1) Sport világesemény

a) egyéni versenyszámában,

b) páros versenyszámában,

c) egyéni sportágak 3–8 fős csapatversenyszámában, valamint

d) csapatsportágban

szerzett 1–8. helyezés után állami jutalom nyújtható a (2) bekezdésben foglalt feltételekkel.

(2) Állami jutalom a sport világesemény versenykiírásában szereplő hivatalos versenyprogramjában szereplő versenyszámban szerzett (1) bekezdés szerinti helyezés után akkor nyújtható, ha a sport világeseményen legalább három földrész államainak versenyzői vettek részt, és

a) ha a sport világeseményt nemzetközi kvalifikációs versenyrendszer alapján rendezték, a kvalifikációs versenyeken részt vett államok száma az állami jutalomra jogosító versenyeredmény szerinti sportági versenyszámban legalább 15, nyári és téli paralimpiai játékok esetében legalább 10 volt; vagy

b) ha a sport világeseményt nem nemzetközi kvalifikációs versenyrendszer alapján rendezték, a sport világeseményen részt vett államok száma legalább 40 volt, és

ba) egyéni versenyszámban legalább 12 állam, a nyári és téli paralimpiai játékok esetében legalább 10 állam,

bb) páros versenyszámban legalább 12 állam, a nyári és téli paralimpiai játékok esetében legalább 10 állam,

bc) egyéni sportágak 3–8 fős csapatversenyszámában legalább 10 állam,

bd) csapatsportágban legalább 12 állam, a nyári és téli paralimpiai játékok esetében legalább 10 állam

versenyzői szerepeltek.

[…]

(3) Az állami jutalom pénzjutalom.”

„4. § (2) Az edző, a nevelőedző és az egyéb sportszakember személyéről a (4) bekezdés szerinti szervezetek írásban tesznek nyilatkozatot (a továbbiakban: személyi nyilatkozat) a sportköztestületnek – a (4) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben, amennyiben a sportágban nem működik országos sportági szakszövetség, sportági szövetség, fogyatékosok országos sportszövetsége, a sportpolitikáért felelős miniszternek – a versenyző sportvilágeseményre történő kiutazását megelőzően, a sportvilágeseményre történő utolsó versenyzői nevezéstől számított hét napon belül. A személyi nyilatkozatban az edző és a nevelőedző személyét a (3) bekezdés szerinti versenyzői javaslat (a továbbiakban: versenyzői javaslat) alapján kell meghatározni, azzal, hogy a nevelőedző tekintetében a 6/A. §-ban foglaltak szerint kell eljárni. A versenyzői javaslatot a személyi nyilatkozathoz csatolni kell, a személyi nyilatkozat a versenyzői javaslat nélkül érvénytelen.

[…]

(4) A sport világeseményt követő harminc napon belül az állami jutalomban részesíthető versenyzőket, edzőket, nevelőedzőket és más sportszakembereket, valamint azok jutalmának összegét

[…]

c) az IWGA által szervezett Világjátékok esetében az országos sportági szakszövetség, sportági szövetség ügyintéző-képviseleti szerve javasolja a (2) bekezdés szerinti személyi nyilatkozatnak megfelelően az NVESZ-nek;

[…]

(5) A (4) bekezdés szerinti javaslatokat a sportköztestület ügyintéző-képviseleti szerve megvizsgálja, és határozat formájában javaslatot tesz a sportpolitikáért felelős miniszter részére a jutalmazandó versenyzők, edzők, nevelőedzők és más sportszakemberek személyére és a részükre javasolt összegre vonatkozóan. A sportköztestület vizsgálata a 2. § szerinti feltételek fennállására is kiterjed. A sportköztestület a jutalmazandó versenyzők, edzők, nevelőedzők és más sportszakemberek személyére, valamint azok jutalmának összegére vonatkozó határozatát a sportpolitikáért felelős miniszter részére a (4) bekezdés szerinti javaslat kézhezvételét követő kilencven napon belül teszi meg. A határozathoz csatolni kell a versenyzői javaslatot és a személyi nyilatkozatot is.

(6) Az (5) bekezdés szerinti, a 12. melléklet alapján összeállított határozat formájában tett sportköztestületi javaslathoz a sportvilágesemény szervezője által a helyezésekről kiállított hivatalos igazolást is csatolni kell, ha a versenyszám helyosztó versenyeit lejátszották. Ha a versenyszámban az 5–8. helyért a helyosztó versenyeket nem játszották le, a sportvilágesemény szervezője által a helyezésekről kiállított hivatalos igazolás nélkül a sportvilágesemény 5–8. helyezése után csak a 8. helyezésre megállapítható jutalom adható.

(7) A sportpolitikáért felelős miniszter a sportköztestületnek az (5)–(6) bekezdése alapján benyújtott határozatát a határozat benyújtását követő 30 napon belül megvizsgálja, és ha megállapítja, hogy a határozat nincs összhangban e rendeletben foglaltakkal, úgy a sportköztestületet 30 napos határidő tűzése mellett hiánypótlásra szólítja fel.

(8) A (5)–(6) bekezdés szerinti határozatok hiányában a sportpolitikáért felelős miniszter nem dönt az állami jutalmakról.

(9) A (2) bekezdés szerinti személyi nyilatkozat hiányában edző, nevelőedző és más sportszakember nem részesülhet állami jutalomban.”

III.

[13] 1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. Az Alkotmánybíróság ezért elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány

megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.

[14] 2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók jogi képviselője a kúriai ítéletet 2025. december 15-én vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2026. február 12-én terjesztette elő, így az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt határidő megtartottnak minősül. A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta. Az indítványozó magánszemélyek az alkotmányjogi panasz tárgyát képező ügyben felperesként vettek részt, így érintettségük kétségkívül megállapítható. A Kúria ítélete az Abtv. 27. §-a szerint az ügy érdemében hozott döntésnek minősül.

[15] 3. Az Abtv. 52. §-a szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. E követelménynek az indítvány a kúriai ítélet vonatkozásában eleget tesz, ugyanis megjelöli az Abtv. 27. §-át, amely alapján az alkotmányjogi panasz eljárást kezdeményezte, az alaptörvény-ellenesnek vélt bírói döntést, valamint az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit. Az indítvány e vonatkozásban tartalmaz a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességére, illetve az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének mibenlétére vonatkozó okfejtést, valamint rögzíti a kifejezett kérelmet a támadott bírói döntés megsemmisítésére. Mindezekre tekintettel a határozott kérelem követelményének [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontok] az Abtv. 27. §-a alapján a kúriai ítélettel szemben előterjesztett részében a beadvány megfelel.

[16] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (7) bekezdése az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja értelmében Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz, így azok sérelmére alkotmányjogi panasz alapítható. Az indítványozók hivatkoznak az Alaptörvény XV. cikkének sérelmére is, ugyanakkor ezzel kapcsolatban érdemi indokolást nem adtak elő. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja szerinti követelménynek {3026/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [20]–[21]}, így az Alaptörvény XV. cikkének sérelme vonatkozásában az indítványt az Alkotmánybíróság nem találta érdemi vizsgálatra alkalmasnak.

[17] 4. Az R. szabályozásával szemben előterjesztett másodlagos kérelem vonatkozásában az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem tartalmazza a támadott jogszabályhelyek pontos megjelölését, valamint az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára vonatkozó elemében is hiányos. Ezen panaszelem tartalmát tekintve jogalkotói mulasztás megállapítására irányul, az alaptörvény-ellenességet az R. szabályozási hiányosságára vezeti vissza. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján az indítvány nem alkalmas érdemi elbírálásra, ha nem tartalmaz világos kérelmet az alkalmazandó jogkövetkezményre, vagy olyan jogkövetkezmény alkalmazását kéri – mint a mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapítása –, amelynek indítványozására az indítványozó nem jogosult {vesd össze: 3222/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [33]}. „Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza,

hogy az Abtv. 46. § (1)–(2) bekezdése a jogalkotói mulasztás megállapítását az Alkotmánybíróság által hatáskörei gyakorlása során hivatalból alkalmazható jogkövetkezményként szabályozza, így annak indítványozására az indítványozó nem jogosult" {3201/2024. (V. 31.) AB végzés, Indokolás [31]; hasonlóképpen: 3215/2015. (XI. 10.) AB végzés, Indokolás [10]}. Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel az indítvány R.-re vonatkozó elemét – az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem hiánya miatt – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

[18] 5. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {lásd például: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Jelen esetben az Alkotmánybíróság a bírói döntést érdemben befolyásoló kérdésként azonosította, hogy a kúriai ítéletnek a sportolók állami jutalmazásának jogi természetéről tett megállapításai (vagyis annak kötelmi igény helyett közhatalmi jogkörgyakorlásként történő meghatározása), illetve a jutalom iránti igény érvényesíthetősége kapcsán ebből fakadó következmények alkalmasak-e az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog sérelmének megalapozására, illetve az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog elvonására.

[19] 6. Az Alkotmánybíróság tanácsa az ügyet az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján a külön befogadási eljárás mellőzésével bírálta el.

IV.

[20] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.

[21] 1. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz nyomán elsőként a sportolók állami jutalmazásának jogi környezetét tekintette át.

[22] Az Alaptörvény a XX. cikk (2) bekezdésében a testi és lelki egészséghez való jog érvényesülésének körében tesz említést arról, hogy ezt Magyarország többek között a sportolás és a rendszeres testedzés támogatásával segíti elő. A Sport tv. preambuluma pedig rögzíti, hogy „a nemzet közössége a test művelését, a sportot, a nemzet alapértékének, kívánatos célnak tekinti. A nemzet értékei között tartja számon a sport által elért eredményeket, és elismeri a sport egyént és közösséget erősítő értékeit". A Sport tv. 57/A. §-a értelmében a Kormány a sporteredmények anyagi

támogatása céljából az e törvényben meghatározott támogatások mellett további támogatási formákat is meghatározhat. Ezt konkretizálva, a Sport tv. 79. § (1) bekezdés *b)* pont *bj)* alpontjában kapott felhatalmazás alapján alkotta meg a Kormány az 57/A. § szerinti támogatás mértékét, a támogatásban részesíthető személyek körét és feltételeit, valamint a támogatás nyújtásának eljárásrendjét szabályozó rendeletet (R.).

[23] Mindezen rendelkezések egymásra vetítéséből következik, hogy az R.-ben meghatározott egyes kimagasló sporteredmények állami jutalma olyan különleges juttatás, amely nem az Alaptörvényen, hanem a sporttevékenységet szabályozó jogszabályokon alapul; annak biztosítása nem következik kényszerítően az Alaptörvény valamely rendelkezéséből, vagyis azt a jogalkotó saját elhatározásából – társadalompolitikai, szakpolitikai szempontokat is érvényesítő – mérlegelési joga alapján nyújtja.

[24] „Az Alkotmánybíróság az *ex gratia* jellegű juttatásokkal kapcsolatosan korábban már leszögezte, hogy azok jellemzője, hogy a jogalkotó méltányosságból juttat javakat, és senkinek sincs joga arra, hogy egy *ex gratia* juttatás meghatározott formájában részesüljön. Ebből következően a jogalkotót széles körű mérlegelési jog illeti meg mind a jogosulti körnek, mind a juttatás mértékének és egyéb feltételeinek a meghatározása tekintetében, ugyanakkor a jogosulti kör, a jogosultság mértéke és egyéb feltételei nem határozhatóak meg önkényes módon” {24/2019. (VII. 23.) AB határozat, Indokolás [73]; hasonlóképpen: 32/2015. (XI. 19.) AB határozat, Indokolás [77]; 3047/2017. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [38]; 3285/2020. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [27]}.

[25] Önmagában az a tény, hogy a konkrét esetben a sportolók állami jutalmazása mögött a jogosultaknak valamilyen teljesítménye, eredménye áll, még nem változtat a juttatás ezen jellegén. Az Alkotmánybíróság hosszú idejen fennálló gyakorlata például a jubileumi jutalom intézménye kapcsán is annak *ex gratia* jellegét helyezte a középpontba, kiemelve, hogy annak célja, funkciója a köz szolgálatában, a közszféra valamelyik speciális életpályáján (legyen az köztisztviselői, közalkalmazotti, vagy akár egyéb szolgálati jogviszony) eltöltött hosszabb idő külön juttatással való pénzbeli honorálása, amely nem bér jellegű juttatás, nem a végzett munka ellenértéke, hanem a jogviszonyokat szabályozó törvényeken alapul. „Erre a béren kívüli, *ex gratia* juttatásra senkinek nincs Alkotmányból fakadó alanyi joga, ezért az sem lenne alkotmányellenes, ha a törvényhozó a juttatást megszüntetné [lásd: 32/2005. (IX. 15.) AB határozat, ABH 2005, 329, 338.; 19/2006. (V. 31.) AB határozat, ABH 2006, 302, 306.]” {hivatkozza: 12/2014. (IV. 10.) AB határozat, Indokolás [32]}. A jogalkotó – az önkényesség tilalmát szem előtt tartva – nem csupán azt döntheti el, hogy milyen juttatást biztosít, hanem azt is, hogy biztosít-e ilyen juttatást, és ha igen, azt az érintettek mely csoportjának, milyen mértékben és milyen formában {hasonlóan:

25/2016. (XII. 21.) AB határozat, Indokolás [26]; 24/2019. (VII. 23.) AB határozat, Indokolás [75]}.

[26] Az Alkotmánybíróság emlékeztet rá, hogy a méltányossági alapon bevezetett megoldások esetében, éppen azok természetéből fakadóan – tehát azért, mert nem jogi igények kielégítéséről van szó – Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére történő hivatkozásnak csak korlátozottan lehet helye: a jogalkotó mérlegelési jogát alapvetően a diszkrimináció alkotmányos tilalma korlátozza {23/2016. (XII. 12.) AB határozat, Indokolás [124]}. Jelen esetben az R. szabályai a versenyek jellege és az eredmények köre alapján határozzák meg, hogy mely versenyzők – illetve az ő eredményükhöz kapcsolódóan edzők és nevelőedzők – részesíthetők állami jutalomban. A jutalomra jogosító események és eredmények körének meghatározása jelen eljárásnak nem tárgya, ezzel kapcsolatos önkényességre az indítványozók nem hivatkoztak; érvelésük központi eleme a jutalomból fakadó vagyoni igény érvényesíthetőségének korlátozottsága.

[27] 2. A következőkben ezért azt szükséges vizsgálni, hogy valamely alapjogi sérelem megvalósul-e a kúriai ítéletben foglalt jogértelmezés kapcsán, amely elutasította a jutalom iránti igény kötelmi jogi alapon történő érvényesíthetőségét.

[28] 2.1. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes a tekintetben, hogy az Alaptörvény XIII. cikkében rögzített tulajdonhoz való jog a már megszerzett tulajdont, illetve kivételes esetben a tulajdoni várományokat védi {3002/2019. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [36]}. A várományok esetében azonban a tulajdon alapjogi sérelmének megállapítására csak a jogszabályon alapuló várományok esetében kerülhet sor {3021/2017. (II. 17.) AB határozat, Indokolás [62]; 3029/2018. (II. 6.) AB határozat, Indokolás [15]}.

[29] A 3329/2020. (VIII. 5.) AB határozatában az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy „[a] tulajdonjog alkotmányos védelmének a polgári jogi tulajdonon kívüli, egyéb vagyoni értékű jogokra való kiterjesztése mögött a tulajdonnak az egyén autonómia-védő funkciója áll [vö. 64/1993. (XII. 22.) AB határozat]. A várományokra vonatkozó alkotmánybírósági gyakorlat azt mutatja, hogy az Alkotmánybíróság egyrészt nem általánosságban a várományokra, hanem főként a közjogi várományokra, például a társadalombiztosítási jogosultságokra vonatkozó várományokra terjesztette ki a tulajdon alapjogi védelmét, amelyek az érdekeltek ellenszolgáltatásán, azaz járulékfizetésén alapulnak {3209/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [66]}” (Indokolás [17]). Az alkotmányos védelmet élvező szerzett jogok a már konkrét jogviszonyokban alanyi jogként megjelenő jogosultságok, illetőleg azok a jogszabályi „ígérvények” és „várományok”, amelyeket a jogalkotó a konkrét jogviszonyok keletkezésének lehetőségével kapcsol össze {lásd: 3053/2022. (II. 11.) AB határozat, Indokolás [47] és az ott hivatkozott gyakorlat}.

[30] A jogszabályon alapuló várományok kapcsán a hangsúlyos kérdés az, hogy az egyén a jogszabályban előírt kógens feltételeknek való megfelelés pillanatában közvetlenül – konstitutív hatályú jogalkalmazói aktus közbeiktatása nélkül – tulajdonossá válik-e. Az R.-ben megállapított jutalom esetében az R. 2. § (1) és (2) bekezdésének „nyújtható" – feltételes módú azaz mérlegelést, döntési folyamatot feltételező – megfogalmazása, valamint a 4. §-ban részletesen leírt eljárásrend alapján ugyanakkor helytállónak mutatkozik az az értelmezés, hogy a jogszabályi rendelkezés a juttatást csak lehetőségként írta elő, annak megállapítása konkrét, egyedi körülmények vizsgálata nyomán, a sportszövetség és a sportköztestület előterjesztését tartalmazó határozaton és a miniszter döntésén, vagyis nem a jogszabály kógens előírásán alapul. Ennél fogva helytállónak tekinthető a kúriai ítéletnek az eljárásról adott összegzése: „A felülvizsgálati eljárásban érintett, a versenyzőkre vonatkozó folyamat első szakasza – a Korm. rendelet 4. § (4) és (6) bekezdése együttes értelmezéséből következően – a szakszövetség javaslattétele a sportköztestületnek. A második szakaszban a sportköztestület e javaslatot követően a Korm. rendelet 3. melléklete szerinti listában meghatározza az állami jutalmat, majd a (perbeli időszakban is) határozatnak minősülő listát továbbítja a helyezésekről kiállított hivatalos igazolással együtt a sportpolitikáért felelős miniszter (jelenleg az alperest vezető miniszter) részére. A harmadik szakaszban a miniszter megvizsgálja a határozatot, szükség esetén hiánypótlásra szólít fel, majd dönt az állami jutalomról és gondoskodik annak kifizetéséről [Korm. rendelet 7. § (1) bekezdés]. Az értelmezés szempontjából a Korm. rendelet 4. § (8) bekezdése lényeges kógens normát tartalmaz, mert eszerint »A 4. § (5)-(6) bekezdése szerinti határozatok hiányában a sportpolitikáért felelős miniszter nem dönt az állami jutalmakról«." {kúriai ítélet, Indokolás [57]}.

[31] Elmondható tehát, hogy a kimagasló sporteredmények állami jutalma tekintetében a jogszabályban előírt feltételeknek való megfelelés pillanatában közvetlenül nem keletkezik tulajdonjog; a jutalom mint *ex gratia* juttatás várománynak nem minősíthető, így az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jog védelmét alanyi jogosultság hiányában automatikusan nem bírja {vesd össze: 3047/2017. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [39]; 1324/2026. (VI. 26.) AB határozat, Indokolás [53]}. Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy jelen ügy és a tulajdonjog alkotmányos védelme között nincs összefüggés, a tulajdonhoz való jog sérelmére alapított indítványi elemet elutasította {vesd össze: 3209/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [74]}.

[32] Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy hogy bár formálisan az indítványozók értelmezése szerint a Kúria ítélete vonta el a tulajdonukat, tartalmában arról van szó, hogy az indítványozók vitatták, hogy a sportköztestület nem terjesztette fel őket jutalomra, és ezen igényüket közvetlenül a kifizetésre feljogosított alperessel szemben kívánták érvényesíteni, a kúriai ítéletben foglalt jogértelmezés pedig elzárta

őket ettől. Ezért következő lépésben a jogorvoslathoz való jog sérelmével kapcsolatos indítványi elem vizsgálata vált szükségessé.

[33] 2.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. Ez az alaptörvényi rendelkezés alanyi jogot keletkeztet a jogorvoslat igénybevételére mindenki számára, aki a döntés folytán jogát vagy jogos érdekét sértve érzi. A jogalkotó a különböző eljárásokra irányadó törvényi szabályozásokban határozza meg az igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket és azok igénybevételének a módját {25/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [17]}, azonban a jogorvoslathoz való jog tekintetében az Alkotmánybíróság gyakorlata számos követelményt határozott meg, amelynek meg kell felelnie a jogorvoslati rendszernek. „Az Alkotmánybíróság állandósult gyakorlata értelmében a jogorvoslathoz fűződő jog általános értelemben azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. A jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékonyságához pedig az szükséges, hogy ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására" {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [82]}.

[34] Jelen esetben ugyanakkor ismételten döntő jelentőségű az állami jutalom jogi természete: *ex gratia* juttatásról lévén szó, az állami jutalmazás R.-ben foglalt rendszerének megalkotása során a jogalkotó sajátos eljárásrendet alakított ki. Tekintettel arra, hogy a jogalkotó szabadon határozhatta meg a jogosultsági feltételeket, *ad absurdum* azt is jelentheti, hogy nem teremti meg a bírósági felülvizsgálat lehetőségét {vesd össze: 23/2016. (XII. 12.) AB határozat, Indokolás [158]}.

[35] Az is tény ugyanakkor, hogy „ugyan ezek a juttatások *ex gratia* juttatások, ez azonban nem jelenti azt, hogy ha hatósági jogalkalmazás útján rendelte érvényesíteni a jogalkotó, a jogalkalmazó mindennemű kötöttség nélkül, szabadon dönthet e tárgykörben" {25/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [21]}. Mind a közigazgatás törvény alá rendeltségéből, mind a tisztességes eljáráshoz való jog garanciáiból – ide értve a bírói úthoz való jogot és a jogorvoslathoz való jogot is – következik, hogy amennyiben a választott eljárásrendben közigazgatási szervek járnak el, akkor az alapvető eljárási biztosítékoknak teljesülniük kell, ide értve az *ex gratia* juttatásról szóló döntés vitathatóságát is. Erre pedig – közigazgatási szervek eljárása esetén – elsősorban a közigazgatási perek, illetve egyéb közigazgatási bírósági eljárások szolgálnak, amelyek az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésére, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti bírósághoz fordulás jogára is figyelemmel jogorvoslati funkciót is betöltenek. „Ezen eljárások igénybevételének feltételrendszere ekként egyszerre biztosítja a közigazgatási tevékenységekkel (cselekmények és azok elmulasztása)

szembeni jogvédelmet, a közigazgatás törvény alá rendeltsége követelményének megvalósulását, a jogbiztonságot, illetve a (hatósági és bírósági) tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülését is" {3113/2025 (III. 21.) AB végzés, Indokolás [23]}. Azzal tehát, hogy a Kúria a konkrét ügyben a jogvita természete alapján nem a kötelmi jogi igényérvényesítést tartotta irányadónak, nem zárta ki a bírói úthoz, illetve a jogorvoslathoz való jog érvényesülését, csak más – közigazgatási – útra terelte azt.

[36] Az Alkotmánybíróság az indítványozók azon érvével kapcsolatban, hogy a sportköztestület felterjesztése hiányában a miniszter nem dönthet, és így jutalmazásuk elérésére nincs jogi eszközük, az Alkotmánybíróság alábbiakat jegyzi meg: Az R. szerinti szabályozási konstrukcióban a sportköztestület a miniszter kifizetésre vonatkozó érdemi döntését megelőzően javaslatot tesz, amelynek tárgya a jutalmazandók személye, valamint azok jutalmának összege. Ezt a határozatot a sportköztestület az R. 4. § (4) bekezdésében foglalt határidőben hozza meg. A sportköztestület felterjesztést tartalmazó határozata alapján hozza meg a miniszter a jutalomra vonatkozó, immár a kifizetés alapját is jelentő döntést. A sportköztestület határozata hiányában a miniszter nem dönt a jutalmazásról. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény 8/A. §-a szerint a köztestület önkormányzattal és nyilvántartott tagsággal rendelkező szervezet, amelynek létrehozását törvény rendeli el. A köztestület a tagságához, illetve a tagsága által végzett tevékenységhez kapcsolódó közfeladatot lát el. A köztestület jogi személy. A sportköztestületek létrejötte a Sport tv. rendelkezésein alapul, közfeladatukat a Sport tv. határozza meg. A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1) bekezdése alapján „[a] közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott, az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló vagy azt eredményező (3) bekezdés szerinti cselekményének, vagy a cselekmény elmulasztásának (a továbbiakban együtt: közigazgatási tevékenység) jogszerűsége". A Kp. 4. § (7) bekezdés 1. pont *d)* alpontja értelmében pedig közigazgatási szerv a köztestület is. A miniszter jutalmazásról szóló döntése [vesd össze: R. 4. § (8) bekezdés *dönt* fordulata] egy közigazgatási szerv egyedi döntése [vesd össze: Kp. 4. § (3) bekezdés *a)* pont; 4. § (7) bekezdés 1. pont]. E jogszabályi rendelkezések egymásra vetítésével megállapítható, hogy a jogorvoslat lehetőségétől az érintett sportolók tényszerűen sincsenek elzárva; a szabályozási konstrukció közhatalom-gyakorlásként, közigazgatási cselekményként történő értelmezése esetén a Kp. kínál jogorvoslati mechanizmusokat.

[37] Ennél fogva nem eredményezi az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog sérelmét a Kúria azon jogértelmezése, amely a sportolók állami jutalmazását nem kötelmi igényként, hanem közhatalmi aktusként bírálta el.

[38] 3. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy a Kúria jogértelmezése az indítványban foglalt szempontok mentén nem veti fel az Alaptörvény XIII. cikk (1)

bekezdésének és XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmét. Ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a rendelkező részben foglaltak szerint elutasította.

Budapest, 2026. november 3.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Ligeti Miklós Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Nemessányiné dr. Chronowski Nóra Edit s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szomora Zsolt Tamás s. k.,
alkotmánybíró